

Sygn. akt I C 2319/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący : Sędzia SR Joanna Łakomska - Grzelak

Protokolant : Justyna Umińska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2018 r. w Zgierzu na rozprawie

z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **G. M.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2319/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 maja 2018 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wystąpiła o zasądzenie od G. M. kwoty 44.578,12 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 29 maja 2018 r. do dnia zapłaty i kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 31 stycznia 2018 r.. Na dochodzoną kwotę składa się: 40.000 zł niespłaconego kapitału, 1.259,07 zł odsetek umownych naliczonych w związku z zawarciem umowy od 2 lutego 2018 r. do 27 kwietnia 2018 r. według stawki w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP i 3.319,05 zł tytułem prowizji. (pozew – k. 3-7)

W dniu 8 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty. (nakaz zapłaty – k. 8)

W sprzeciwie pozwany zakwestionował w całości stanowisko strony powodowej. Podniósł zarzut braku istnienia wierzytelności określonej w pozwie. Z ostrożności procesowej zakwestionował również wysokość dochodzonej kwoty, podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia przez powoda i zarzut przedawnienia. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. (sprzeciw – k. 11-12)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zgierzu. (postanowienie – k. 16)

Strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu (pisma – k. 22-23 i k. 57).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 sierpnia 2017 r. (...) sp. z o.o. dokonała przelewu na rachunek bankowy pozwanego kwoty 40.000 zł tytułem: „paliwo na rozwój od iwoca ((...))”. (bezsporne, nadto potwierdzenie przelewu – k. 61)

Zgodnie z Ramową umową pożyczki odnawialnej z dnia 31 stycznia 2018 r. nr (...), pożyczkodawca zobowiązał się przyznać pożyczkobiorcy limit odnawialny pod warunkiem zarejestrowania się przez pożyczkobiorcę na stronie internetowej pożyczkodawcy, udzielenia przez pożyczkobiorcę zgody na weryfikację jego danych, dokonania przelewu potwierdzającego rejestrację, wyrażenia wszystkich wymaganych w pkt 4 umowy zgód przez pożyczkobiorcę, prawdziwości i rzetelności złożonych oświadczeń przez pożyczkobiorcę, przejścia z pozytywnym skutkiem weryfikacji i zawarcia umowy w sposób określony w pkt 6 umowy. (pkt 2.1 umowy). Po pobraniu przez pożyczkobiorcę ze strony internetowej ramowej umowy pożyczki, zobowiązany on został do jej podpisania i odesłania na adres pożyczkodawcy. Pożyczkodawca miał prawo odstąpić od powyższego wymogu zawarcia umowy w formie pisemnej i zawrzeć ją w formie dokumentowej stosownie do art. 77² k.c. (pkt 6.2). Udzielając pożyczek w ramach przyznanego limitu odnawialnego, pożyczkodawca mógł zasilić konto bankowe pożyczkobiorcy w oparciu o uzgodnione warunki pożyczek na podstawie wniosków o udzielenie pożyczki w ramach limitu odnawialnego składanych przez pożyczkobiorcę elektronicznie za pośrednictwem strony internetowej. W takim wypadku potwierdzenie zawarcia umów pożyczki na warunkach pożyczek stanowić miały bankowe potwierdzenia przelewu pożyczek na rachunek bankowy pożyczkobiorcy lub inne dokumenty niewymagające podpisu wystawione przez pożyczkodawcę, na co pożyczkobiorca niniejszym wyraził zgodę uznając, że w oparciu

o dokument potwierdzenia przelewu każda taka pożyczka będzie zawarta w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77² k.c. (pkt 7.1). Przedmiotowa ramowa umowa pożyczki została podpisana jedynie przez przedstawiciela powoda. W załączniku nr 1 do ramowej umowy pożyczki odnawialnej numer (...) zatytułowanym „warunki pożyczki” wskazano, iż maksymalny limit odnawialny wynosi 40.000 zł. Okres udzielenia pożyczki wynosi 12 miesięcy. Warunki są ważne do dnia 3 lutego 2018 r.. Przedmiotowe „warunki pożyczki” zostały podpisane jedynie przez pożyczkodawcę. (bezsporne, nadto poświadczona

za zgodność kopia umowy ramowej – k. 42-49, Załącznika 1 – k. 50-51, Załącznika 2 – k. 52-53)

W dniu 1 lutego 2018 r. G. M. przelał na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 0,01 zł tytułem: „Akceptuję warunki umowy pożyczki odnawialnej iwoca

nr (...), G. M. (...)”. (bezsporne, nadto potwierdzenie przelewu – k. 29)

W dniu 1 lutego 2018 r. (...) sp. z o.o. dokonała przelewu na rachunek bankowy pozwanego kwoty 13.901,16 zł tytułem: „paliwo na rozwój od (...)”. (bezsporne, nadto potwierdzenie przelewu – k. 32)

Pismem z dnia 27 kwietnia 2018 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 42.979,12 zł, w tym 40.000 zł kapitału z tytułu umowy pożyczki nr (...). (bezsporne, nadto poświadczona za zgodność kopia wezwania – k. 30)

Pismem z dnia 27 kwietnia 2018 r. powód zawiadomił pozwanego o wypowiedzeniu umowy pożyczki z dniem 27 kwietnia 2018 r. (bezsporne, nadto poświadczona za zgodność kopia pisma – k. 31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych dokumentów uznanych za wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Stosownie do art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko

co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Stosownie do przepisu art. 6 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Art. 232 k.p.c. dotyczy ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym (kto powinien przedstawiać dowody), a art. 6 k.c. - ciężaru dowodzenia w znaczeniu materialnym (kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy). (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05, LEX nr 200947).

Podkreślić przy tym należy, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., sygn. akt I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44, LEX nr 80854). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa. Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76, LEX nr 29440). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem Sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez stronę nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przedłożonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

W niniejszej sprawie powódka nie udowodniła stosownie do art. 6 k.c., iż udzieliła pozwanemu pożyczki, której zwrotu się domaga w niniejszej sprawie. W pozwie wskazała, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy pożyczki nr (...) na kwotę 40.000 zł kapitału pożyczki. Do pozwu załączyła ramową umowę pożyczki z dnia 31 stycznia 2018 r., która nie została podpisana przez pozwanego i potwierdzenie przelewu z dnia 1 lutego 2018 r. na kwotę 13.901,16 zł tytułem: „paliwo na rozwój od (...)”. Numer umowy pożyczki wskazany w tytule przelewu jak i kwota pożyczki nie odpowiadają ramowej umowie pożyczki z dnia 31 stycznia 2018 r.. Powódka załączyła następnie potwierdzenie przelewu z dnia 18 sierpnia 2017 r. z tytułu „paliwo na rozwój od iwoca ((...)). Przelew wskazanej kwoty został zatem dokonany przed zawarciem ramowej umowy pożyczki z dnia 31 stycznia 2018 r. nr (...). Wbrew treści pisma procesowego z 5 listopada 2018 (wpływ 113.11.2018) nie został do niego załączony przelew z 18 sierpnia 2018 roku, a nawet gdyby został złożony to warunki umowy ramowej obowiązywały do 3 lutego 2018 roku. Tym samym powód nie udowodnił, aby wypłacił pozwanemu kwotę 40.000 zł pożyczki na podstawie umowy ramowej z 31 stycznia 2018 r., której zwrotu obecnie się domaga. W sprzeciwie pozwany zarzucił natomiast nieistnienie roszczenia określonego w pozwie, a zatem okoliczność ta nie może być uznana za przyznaną.

Na marginesie należy wskazać, iż bezzasadny był zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Termin przedawnienia wynosi w niniejszej sprawie 3 lata, gdyż roszczenie powoda związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej. Umowa pożyczki miała zostać zawarta 31 stycznia 2018 r. na okres 12 miesięcy. W dacie wniesienia pozwu roszczenie nie byłoby zatem przedawnione.

W tym stanie faktycznym należało orzec jak w sentencji.